FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 157/2013

af 18. februar 2013

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 25. november 2011 offentliggjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* [2] om indledning af en antidumpingprocedure (»AD-proceduren« eller »proceduren«) vedrørende importen til Unionen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (»USA« eller »det pågældende land«).

(2) Samme dag offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [3] om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af bioethanol med oprindelse i USA og indledte en separat undersøgelse (»AS-proceduren«). Denne procedure afsluttedes den 21. december 2012, uden at der blev truffet antisubsidieforanstaltninger.

(3) AD-proceduren blev indledt som følge af en klage, der blev indgivet den 12. oktober 2011 af European Producers Union of Renewable Ethanol Association (ePURE) (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 25 % af den samlede produktion af bioethanol i Unionen. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

1.2. Parter, som er berørt af proceduren

(4) Kommissionen underrettede officielt klageren, andre kendte EU-producenter, eksportører/producenter i USA, importører og andre parter, som den vidste var berørt, samt myndighederne i USA om indledningen af proceduren. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en mundtlig høring inden for fristen i indledningsmeddelelsen.

(5) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

1.2.1. *Stikprøver af eksportører/producenter i USA*

(6) I betragtning af det potentielt store antal eksportører/producenter i USA påtænktes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.

(7) For at sætte Kommissionen i stand til at fastslå, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i givet fald at udtage en stikprøve, blev alle eksportører/producenter i USA anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter datoen for undersøgelsens påbegyndelse og som angivet i indledningsmeddelelsen fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter i forbindelse med produktion og salg af bioethanol i perioden fra den 1. oktober 2010 til den 30. september 2011 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«).

(8) De relevante amerikanske myndigheder blev også hørt i forbindelse med udtagelsen af en repræsentativ stikprøve.

(9) Mere end 60 eksportører/producenter gav sig til kende og fremlagde de ønskede oplysninger inden for fristen på 15 dage.

[1] EUT L 343 af 22.12 2009, s. 51.
[2] EUT C 345 af 25.11.2011, s. 7.
[3] EUT C 345 af 25.11.2011, s. 13.

(10) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17 udtog Kommissionen en stikprøve ud fra den største repræsentative eksportmængde af bioethanol til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af seks amerikanske bioethanolproducenter (»US-stikprøven«).

(11) I forbindelse med undersøgelsen blev det konstateret, at produktionen fra en af producenterne i US-stikprøven, ikke blev eksporteret til Unionen i UP. Denne virksomhed blev derfor fjernet fra stikprøven.

(12) Selv om de øvrige producenter i stikprøven nævnte eksport af bioethanol til Unionen i stikprøvespørgeskemaet, viste undersøgelsen, at ingen af dem eksporterede bioethanol til EU-markedet. De solgte bioethanol på hjemmemarkedet til ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere/blandingsproducenter, som derefter blandede bioethanol med benzin og solgte det videre på hjemmemarkedet og til eksport, særlig til Unionen. I forbindelse med kontrolbesøget viste det sig, at i modsætning til det indtryk, man havde fået på basis af oplysningerne i de stikprøveudvalgte amerikanske producenters stikprøvespørgeskemaer, var disse producenter ikke systematisk klar over, om deres produktion var bestemt til EU-markedet eller til andre destinationer, herunder det amerikanske marked, og havde ikke kendskab til forhandlernes/blandingsproducenternes salgspriser. Det vil i realiteten sige, at de amerikanske producenter af bioethanol ikke eksporterer den pågældende vare til Unionen. Eksportørerne er faktisk forhandlerne/blandingsproducenterne. Derfor gør de data, der blev indsamlet og kontrolleret i forbindelse med US-stikprøven på det indledende stadium, det ikke muligt at konstatere, om der blev eksporteret bioethanol fra USA til dumpingspriser til Unionen i UP.

(13) Derfor kunne der ikke træffes antidumpingforanstaltninger på det pågældende tidspunkt.

(14) For at fastlægge eksporten af bioethanol til Unionen tog US-stikprøven hovedsageligt udgangspunkt i oplysninger fra de ikke forretningsmæssigt forbundne blandingsproducenter/forhandlere, som ikke var omfattet af undersøgelsen på det indledende stadium. Selv om én sådan forhandler samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen på det indledende stadium og indgav yderligere oplysninger, var oplysningerne ikke tilstrækkelige til at danne et præcist og troværdigt grundlag for beregning af dumpingmargener.

(15) For at afslutte dumpingundersøgelsen blev det således anset for nødvendigt i stedet at baserede den på oplysningerne fra forhandlere og blandingsproducenter, som rent faktisk ekporterede den pågældende vare til Unionen.

(16) Der blev således sendt dumpingspørgeskemaer til de otte største forhandlere/blandingsproducenter i USA, som blev identificeret i forbindelse med undersøgelsen af US-stikprøven. Disse forhandlere/blandingsproducenter tegner sig for over 90 % af den samlede eksport af bioethanol til Unionen. To af dem indvilligede i at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, og deres eksport tegner sig for ca. 51 % af den samlede eksport af bioethanol til Unionen i UP.

1.2.2. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(17) I betragtning af det potentielt store antal EU-producenter påtænktes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.

(18) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en midlertidig stikprøve af EU-producenterne (»EU-stikprøven«). Denne stikprøve bestod af fem virksomheder og grupper ud af de 19 EU-producenter, som var kendt inden undersøgelsens indledning. Stikprøven blev udtaget på grundlag af den mængde bioethanol, der blev produceret i undersøgelsesperioden, og de kendte producenters placering. Denne stikprøve tegnede sig for 48 % af den samlede anslåede produktion i Unionen i UP.

(19) Men undersøgelsen viste, at de grupper, som indgik i EU-stikprøven, bestod af et stort antal selskaber eller enkelte enheder, som producerer og sælger samme vare. Det ville i dette tilfælde have betydet, at 13 selskaber skulle undersøges, og i betragtning af den tid, der var til rådighed for undersøgelsen, var det ikke muligt at undersøge dem alle. Det blev således besluttet at undersøge de forhåndenværende oplysninger endnu en gang med henblik på at udtage en repræsentativ stikprøve. Der var enighed om, at stikprøven burde baseres på de største individuelle produktionsenheder i Unionen og i grupperne, samtidig med at der også burde tages hensyn til en vis geografisk spredning blandt EU-producenterne.

(20) Derfor blev der til sidst udtaget en endelig EU-stikprøve bestående af seks individuelle producenter, og det skete på et repræsentativt grundlag set i forhold til produktionen og den solgte mængde bioethanol i UP samt de enkelte producenters geografiske placering. Disse producenter, som befinder sig i Belgien, Nederlandene, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Sverige og Tyskland, tegner sig for 36 % af den samlede anslåede EU-produktion og 44 % af den samlede produktion, som selskaberne indberettede med henblik på udtagelse af en stikprøve. Denne stikprøve blev anset for at være repræsentativ i forbindelse med undersøgelsen af den eventuelle skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(21) Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige i dette valg af stikprøve.

(22) Nogle parter hævdede, at EU-stikprøven var mindre repræsentativ end den oprindeligt udtagne, som omfattede hele selskabsgrupper. For dem at se kunne der kun foretages en objektiv analyse af EU-erhvervsgrenens situation, hvis alle selskaberne i grupperne indgik i stikprøven. De hævdede navnlig, at omkostninger og indtægter kunne tildeles visse selskaber i en gruppe, hvor der ikke aflægges besøg, og at de derfor muligvis ikke afspejles i skadesanalysen.

(23) I den forbindelse bør det bemærkes, at Kommissionen på behørig vis har taget hensyn til og undersøgt oplysningerne fra alle de stikprøveudvalgte og ikke-stikprøveudvalgte selskaber, og navnlig de selskaber, der tilhører grupper, for at sikre, at alle omkostninger og indtægter i forbindelse med de stikprøveudvalgte selskabers produktion og salg afspejles fuldt ud og korrekt i skadesanalysen.

(24) Nogle parter gjorde indsigelse imod, at EU-producenter i opstartsfasen blev medtaget i EU-stikprøven. De hævdede også, at et selskab, der havde stor ledig kapacitet i 2011, og som befinder sig i en medlemsstat, der ikke har gennemført direktivet om vedvarende energi ([1]), ikke burde have været medtaget i stikprøven. Det blev også anført, at hvis disse selskaber endte med at indgå i stikprøven, burde Kommissionen justere deres oplysninger for at tage højde for disse særlige omstændigheder.

(25) Selv om selskaber for nylig er startet op eller har genoptaget deres aktiviteter, anses det ikke at være en grund til at udelukke dem fra at udgøre en del af stikprøven. Medtagelse af sådanne selskaber er ikke i strid med kriterierne for stikprøveudtagning, jf. grundforordningens artikel 17. Med hensyn til justeringen af deres oplysninger gjorde parterne hverken særlige spørgsmål eller dokumentation gældende til støtte for deres krav, og de undlod at beskrive, på hvilket grundlag den krævede justering skulle foretages.

(26) Undersøgelsen afslørede heller ikke omkostninger, f.eks. fremskyndede afskrivninger, som burde justeres med henblik på at korrigere eventuelle forvridninger som følge af opstartsaktiviteterne. Kravet blev derfor afvist.

(27) Nogle parter gjorde også indsigelse imod, at et selskab, som foreløbigt blev udvalgt til at indgå i EU-stikprøven, og som befinder sig i en medlemsstat med et stort forbrug og en stor produktion af bioethanol, ikke længere udgjorde en del af EU-stikprøven. De hævdede, at selskabets økonomiske situation var god, og antydede, at det var grunden til udelukke selskabet fra stikprøven. De hævdede endvidere, at stikprøven var skruet samme med henblik på at konstatere skade. Ifølge disse parter burde Kommissionen have sendt såkaldte minispørgeskemaer til alle producenterne for at indsamle de relevante oplysninger til udtagning af en stikprøve.

(28) Med hensyn til at udsende minispørgeskemaer bør det bemærkes, at forud for stikprøveudtagningen anmodede Kommissionen alle de EU-producenter, som den vidste var berørt, om oplysninger med henblik på at indsamle de relevante oplysninger til udtagning af en stikprøve. Som anført i punkt 5.2.1 i indledningsmeddelelsen var disse oplysninger tilgængelige fra den dato, hvor undersøgelsen blev indledt, i det dossier, der stilles til rådighed for interesserede parter, og var ikke af en sådan karakter, at de viste respondenternes økonomiske situation. Kommissionen havde derfor tilstrækkelige relevante oplysninger til rådighed til at kunne udtage en repræsentativ stikprøve i overensstemmelse med kriterierne i grundforordningens artikel 17, men kunne ikke foretage en resultatorienteret udtagelse af selskaberne. Påstandene blev derfor afvist.

(29) Endelig hævdedes det, at stikprøven burde have omfattet selskaber, som producerer bioethanol af sukkerroer, idet produktion på grundlag af dette råmateriale kan være langt mere fortjenstgivende end produktion på grundlag af f.eks. hvede. Selv om denne påstand ikke blev underbygget, har foreliggende oplysninger dog vist, at bioethanol produceret af sukkerroer kun tegner sig for en mindre del af den samlede EU-produktion, dvs. ca. 12 % i 2011, og at to af de selskaber, der indgik i stikprøven, delvis anvender sukkerroer som råmateriale ved produktion af bioethanol. Derfor afvises påstanden.

(30) På grundlag af ovenstående anses den stikprøve, der blev udtaget som forklaret ovenfor med henblik på skadesanalysen, for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.2.3. *Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører*

(31) I betragtning af det potentielt store antal importører i forbindelse med proceduren påtænktes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver for importører i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.

(32) Kun tre importører indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. På grund af det begrænsede antal samarbejdsvillige importører blev det konkluderet, at stikprøveudtagning ikke var nødvendig.

1.2.4. *Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg*

(33) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle de parter, som den vidste var berørt af sagen. Der blev således sendt spørgeskemaer til de stikprøveudvalgte eksportører/producenter i USA, til EU-producenterne i stikprøven, til de tre samarbejdsvillige, ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen og til alle brugere, om hvem det vidste, at de var berørt af undersøgelsen.

(34) Der blev modtaget svar fra de eksportører/producenter i USA, som indgik i stikprøven, fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, fra to ikke forretningsmæssigt forbundne importører og fra fire brugere.

(35) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, der blev indsendt af interesserede parter, og som den anså for nødvendige med henblik på en endelig fastsættelse af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser.

(36) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

Eksportører/producenter i USA

— Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois

— Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois

— Platinum Ethanol LLC, Arthur, Iowa

— Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa

— POET LLC, Wichita, Kansas and Sioux Falls, South Dakota

Ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere i USA

— Bio Urja Trading LLC, Houston, Texas

Forretningsmæssigt forbundet forhandler i Schweiz

— Cargill International SA, Genève

EU-producenter

— Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Nederlandene

— BioWanze S.A., Wanze, Belgien

— Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Tyskland

— Ensus, Yarm, Det Forenede Kongerige

— Lantmännen Energi/Agroetanol, Norrköping, Sverige

— Tereos BENP, Lillebonne, Frankrig

Ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører

— Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Nederlandene

— Greenergy Fuels Limited, London, Det Forenede Kongerige

Brugere i Unionen

— Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V. Rotterdam, Nederlandene

1.3. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(37) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2010 til den 30. september 2011. Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade omfattede perioden fra januar 2008 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den pågældende vare**

(38) Den pågældende vare er bioethanol, som undertiden kaldes »brændstofethanol«, dvs. ethylalkohol produceret af landbrugsprodukter (opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), denatureret eller ikke denatureret, med undtagelse af varer med et vandindhold på over 0,3 % (m/m) målt i henhold til standard EN 15376, men herunder ethylalkohol produceret af landbrugsprodukter (opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) i blandinger med benzin med et ethylalkolholindhold på over 10 % (v/v) med oprindelse i USA og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 og ex 3824 90 97.

(39) Bioethanol kan fremstilles af forskellige landbrugsvarer, f.eks. sukkerrør, sukkerroer, kartofler, maniok og majs. I USA skelnes der med udgangspunkt i de forskellige råvarer som beskrevet i det følgende mellem:

a) Det almindelige biobrændstof (primært fremstillet af majs som råvare og oftest betegnet majsethanol), der defineres som et fornyeligt brændstof udvundet af majsstivelse, produceret på anlæg, som blev påbegyndt opført efter indførelsesdatoen for Energy Independence and Security Act i december 2007 ([1]), og som i fremtiden skal sikre en nedbringelse af drivhusgasemissioner på 20 % i forhold til udgangspunktet for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra benzin og diesel.

b) Det avancerede biobrændstof, der defineres som et andet fornyeligt brændstof end ethanol udvundet af majsstivelse, som er udvundet af fornyelig biomasse og har et niveau for vugge til grav-emissioner af drivhusgas som fastlagt af administratoren af Energy Policy Act (»EPA«), som er mindst 50 % lavere end udgangspunktet for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser. Denne term dækker »celluloseholdige biobrændstoffer« som f.eks. bioethanol og »biomassebaseret diesel«. Bilaget for avancerede biobrændstoffer omfatter bilaget for celluloseholdige biobrændstoffer, biomassebaseret diesel og udifferentierede avancerede biobrændstoffer.

(40) Mere specifikt defineres celluloseholdigt biobrændstof ([2]) som et fornyeligt brændstof udvundet af enhver cellulose, hemicellulose eller lignin, som er udvundet af fornyelig biomasse og har et niveau for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser som fastlagt af EPA-administratoren, som er mindst 60 % lavere end udgangspunktet for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser. Celluloseholdige biobrændstoffer omfatter celluloseholdig bioethanol. Der findes forsknings- og pilotprojekter, som i vidt omfang får støtte af den amerikanske regering til produktion af avancerede biobrændstoffer og navnlig celluloseholdig bioethanol fremstillet af især affaldsmaterialer fra landbrug og skovbrug. Ifølge de amerikanske embedsmænd og offentligt tilgængelige data ([3]) vil produktionen

([1]) Se www.ethanol.org — RFS (Renewable fuels standard — standard for fornyelige brændstoffer) ifølge Energy Independence and Security Act fra 2007.

([2]) Se US Internal Revenue Code (IRC) — sec. 40(b)(4) punkt E.

([3]) Se www.ethanol.org — RFS (Renewable fuels standard — standard for fornyelige brændstoffer) ifølge Energy Independence and Security Act fra 2007.

af denne type bioethanol nå op på ca. 4 mia. liter i 2014 og over 50 mia. liter inden 2021. Produktionen af celluloseholdig bioethanol var ubetydelig i UP.

(41) I undersøgelsesperioden og indtil dato har majs været den primære råvare i USA, mens det i EU har været hvede.

(42) Undersøgelsen viste, at bioethanol generelt sælges i sin rene form til blandingsproducenter/forhandlere, som blander ([1]) den med benzin, navnlig for at fremstille blandinger med et højt indhold af bioethanol, som eksporteres eller sælges på hjemmemarkedet til yderligere blanding og anvendes til brændstofforbrug. Blanding er ikke en særlig kompliceret operation og kan udføres ved at blande den ønskede andel af bioethanol og benzin i særlige tanke.

(43) For at identificere forskellige typer bioethanol, bioethanolblandinger og blandinger i brug verden over skal ethanolbrændstofblandinger mærkes med »E«-numre, som angiver ethanolbrændstoffets andel af blandingen. F.eks. betyder E85 et indhold på 85 % vandfri ethanol og 15 % benzin. Blandinger med lavt indhold af ethanol fra E5 til E25 kendes også som gasohol, om end denne term internationalt mest benyttes om blandingen E10. E10-blandinger og derunder har været brugt i over 20 lande i hele verden frem til 2011, anført af USA, hvor næsten al benzin solgt i detailleddet i 2010 var blandet med 10 % bioethanol.

(44) Undersøgelsen viste, at alle typer bioethanol anses for at være biobrændstoffer i henhold til det nugældende program, National Renewable Fuel Standard program (RFS1), som er oprettet i henhold til Energy Policy Act fra 2005 om ændring af Clean Air Act gennem oprettelse af den første nationale standard for fornyelige brændstoffer. Den amerikanske kongres gav US Environmental Protection Agency (EPA) ansvaret for at koordinere udformningen og gennemførelsen af dette program med US Department of Energy, US Department of Agriculture og interessenter.

(45) Som følge af den energipolitik, der har været ført, blev USA verdens største producent af bioethanol fra 2005 med 57,5 % af den globale produktion. I 2009 sikrede de krav, som EPA stillede, at der blev produceret mindst 11 mia. gallons fornyelige brændstoffer, navnlig for at nå målene i Energy Independence and Security Act fra 2007. Stordriftsproduktionen gjorde det også muligt for amerikanske producenter at eksportere bioethanol til andre markeder, herunder Unionen.

(46) På grundlag af officielle oplysninger, markedsoplysninger og offentligt tilgængelige oplysninger ([2]) betragtes alle typer bioethanol og bioethanol i blandinger, dvs. en blanding af bioethanol og mineralsk benzin, jf. betragtning 43, som produceres i USA og sælges enten i USA eller eksporteres, som bioethanolbrændstoffer og er omfattet af en lovgivningspakke vedrørende energieffektivitet, vedvarende energi og alternative brændstoffer i USA.

(47) Det er blevet konstateret, at alle typer bioethanol og bioethanol i de blandinger, der er omfattet af denne undersøgelse, på trods af eventuelle forskelle med hensyn til de råmaterialer, som anvendes ved produktionen, eller produktionsprocessen har samme eller meget ensartede fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme formål. Eventuelle mindre variationer med hensyn til den pågældende vare ændrer ikke dens grundlæggende definition, dens egenskaber eller forskellige parters opfattelse af den.

(48) Nogle parter hævdede, at definitionen af den pågældende vare ikke var klar, navnlig fordi den ikke tillod en sondring mellem bioethanol til brændstofanvendelse og bioethanol til andre anvendelsesformål. De hævdede således, at undersøgelsen burde dække ethanol til enhver brug og ethanol fra alle kilder, herunder syntetisk ethanol, som konkurrerer med bioethanol til industriel brug.

(49) En anden part hævdede det modsatte, nemlig at undersøgelsen kun burde omfatte bioethanol til brændstofanvendelse, og at bioethanol til industriel brug således burde udelukkes.

(50) I denne forbindelse bemærkes det, at den pågældende vare primært bør defineres på baggrund af sine grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og ikke ud fra brugen eller anvendelsen heraf. En vare, som har forskellige anvendelsesformål, kan nemlig have samme eller ensartede grundlæggende egenskaber uanset den senere brug, og under visse omstændigheder kan det være nødvendigt at uddybe analysen af varedefinitionen og varedækningen i lyset af de særlige træk ved erhvervsgrenen eller markedet.

([1]) Undersøgelsen viste, at det var tilstrækkeligt at blande ren bioethanol med blot 0,1 % benzin for at opnå afgiftsfritagelse for alkoholblandinger (alcohol mixture credit) som defineret i section 40(b)(3) i US IRC.

([2]) F.eks. a) oplysninger offentliggjort af American Coalition for Ethanol (ACE) på internettet, b) Energy Policy Act (EPA) fra 2005, især P.L. 110-58, c) Energy Independence and Security Act fra 2007 (P.L. 110-140, H.R.6) om ændring og udvidelse af Renewable Fuels Standard (RFS), som kræver et forbrug på 9 mia. gallons fornyelige brændstoffer i 2008 og 13,9 mia. gallons i 2011, d) faktablade udstedt af US Department of Energy i henhold til Clean cities actions, osv.

(51) I nærværende tilfælde stod det klart, at det i indledningsmeddelelsen ikke var hensigten at dække syntetisk ethanol i varedefinitionen. Syntetisk ethanol har andre egenskaber end bioethanol og opfylder ikke ovenstående kriterier, der er knyttet til definitionen af den pågældende vare. Ingen producenter, som fokuserer på produktion af den vare, deltog i denne undersøgelse. Derfor kan syntetisk ethanol ikke omfattes af definitionen af den pågældende vare og falder således uden for undersøgelsens rammer. I modsætning til det forslag, som visse parter fremsatte, fører denne præcisering hverken til en ændring af undersøgelsens rammer eller af den pågældende vares definition og havde ingen indvirkning på kvaliteten af de anvendte data.

(52) Bioethanol til brændstofanvendelse og bioethanol beregnet til andre anvendelsesformål kan have ensartede egenskaber. Men i forbindelse med undersøgelsen blev dumping vurderet i forhold til amerikanske erhvervsdrivende, som producerede eller blandede bioethanol til brændstofanvendelse, dvs. bioethanol, som skulle indgå i en brændstofblanding. På samme måde gjaldt undersøgelsen af EU-producenterne bioethanol beregnet til brændstofanvendelse og ikke andre anvendelsesformål. Derfor bør bioethanol beregnet til andre formål end brændstof ikke være omfattet af denne undersøgelse.

(53) Importører, som ikke vil bruge importeret biethanol fra USA til brændstofanvendelse, har mulighed for at indgive en toldangivelse i overensstemmelse med bestemmelserne om endeligt anvendelsesformål i artikel 291-300 i gennemførelsesbestemmelserne til Unionens toldkodeks ([1]).

2.2. **Samme vare**

(54) Det blev konstateret, at bioethanol, der fremstilles af EU-erhvervsgrenen og sælges på EU-markedet, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som bioethanol, der eksporteres til Unionen fra USA.

(55) Som beskrevet ovenfor i betragtning 39 kan bioethanol fremstilles af forskellige råmaterialer. Undersøgelsen viste imidlertid ikke, at det anvendte råmateriale ville medføre forskelle i slutvarens egenskaber. Det blev konstateret, at den pågældende vare fremstillet i USA, navnlig af majs, og eksporteret til Unionen er ombyttelig med den vare, der er fremstillet, navnlig af hvede, og solgt i Unionen af EU-producenter. Desuden er der ingen betydelige forskelle, hvis nogen overhovedet, med hensyn til anvendelsesformålene og opfattelsen af varen blandt de erhvervsdrivende og brugerne på markedet for bioethanol.

(56) Det bekræftes derfor, at bioethanol fremstillet og solgt i Unionen og den pågældende vare eksporteret fra USA bør anses for at være identiske i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

([1]) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2453/93 af af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

(57) Nogle af de stikprøveudvalgte US-producenter hævdede, at bioethanol fremstillet og solgt på det amerikanske marked ikke er samme vare som den pågældende vare, fordi det ikke svarer nøjagtigt til produktbeskrivelsen i indledningsmeddelelsen. De typer bioethanol, der sælges på de amerikanske marked, har faktisk et vandindhold, som ligger over tærskelværdien på 0,3 %, og de svarer snarere til den amerikanske standard (ASTM) end til EN 15376.

(58) Men undersøgelsen viste, at bioethanol fremstillet til salg på det amerikanske marked stort set har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som den pågældende vare. Ifølge grundforordningens artikel 1, stk. 4, skal samme vare ikke nødvendigvis i enhver henseende være mage til den pågældende vare; den kan være en vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber. Det er tilfældet for bioethanol solgt på det amerikanske marked og bioethanol eksporteret til Unionen. Der er tidligere eksempler på varer, som blev anset for at være samme vare som den pågældende vare til trods for visse forskelle ([2]).

(59) Det blev derfor besluttet at ændre den foreløbige konklusion og at anse ASTM bioethanol solgt på det amerikanske marked for at være samme vare som den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. **DUMPING**

3.1. **Indledning**

(60) Som forklaret i betragtning 6-16 ovenfor omfattede undersøgelsen, som havde til formål at konstatere eventuel dumping, dels bioethanolproducenter, dels forhandlere/blandingsproducenter, som eksporterede den pågældende vare til EU-markedet.

(61) I grundforordningens artikel 9, stk. 5, hedder det, at i forordningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt tolden for det pågældende leverandørland.

(62) Visse producenter hævdede, at det var muligt at identificere og spore deres varer, når de blev solgt til amerikanske erhvervsdrivende med henblik på eksport, navnlig

([2]) F.eks. Rådets forordning (EF) nr. 2961/95 om persulfater, hvor det stadfæstes, at den kinesiske vare udgjorde samme vare som EU-varen til trods for kvalitetsforskelle med hensyn til renhed og jernindhold (betragtning 10) (EFT L 308 af 21.12.1995, s. 61). Jf. også dom afsagt af Retten i sag T-2/95, Industrie des poudres sphériques, hvor Retten stadfæstede, at institutionerne retsmæssigt kunne konkludere, at kinesisk og russisk calciummetal udgjorde samme vare som EU-calciummetal til trods for forskelle med hensyn til oxygenindholdet, som gjorde EU-varen uegnet til en bestemt særlig anvendelse, svarende til 11 % af EU-forbruget (T-2/95, præmis 202-221). Dette punkt blev ikke anfægtet under appelsagen (C-458/98 P).

til Unionen. De henviste til certificeringsproceduren i direktivet om vedvarende energi, men de kunne navnlig ikke skabe en forbindelse mellem deres salg på det amerikanske marked og andre erhvervsdrivendes eksport til Unionen. Som omtalt i betragtning 12 og 63 havde disse producenter heller ikke kendskab til det niveau, som eksportpriserne til Unionen befandt sig på.

(63) I dette tilfælde kunne det konstateres, at det på grund af bioethanolindustriens struktur og den måde, hvorpå den pågældende vare blev fremstillet og solgt på det amerikanske marked og eksporteret til Unionen, ikke var praktisk muligt at indføre individuelle dumpingmargener for amerikanske producenter. Det forholdt sig nærmere betegnet således, at producenterne i US-stikprøven ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen, og de undersøgte forhandlere/blandingsproducenter tilvejebragte bioethanol fra forskellige producenter, blandede det og solgte det, navnlig til eksport til Unionen, og derfor var det i modsætning til ovennævnte parters påstande ikke muligt at spore alle indkøb individuelt og sammenligne de normale værdier med de relevante eksportpriser, og det er ikke muligt at identificere producenten på det tidspunkt, der eksporteres til Unionen. Alle forsendelser til Unionen indeholder med andre ord bioethanol produceret af forskellige amerikanske producenter i USA og ikke blot af producenterne i US-stikprøven. Endvidere viste undersøgelsen også, at de priser, som producenterne i US-stikprøven anvendte ved salg til deres amerikanske kunder i USA, ikke var på linje med den pris, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare ved eksport til Unionen.

(64) Derfor bør der indføres en landsdækkende dumpingmargen.

3.2. **Normal værdi**

(65) For så vidt angår fastsættelse af normal værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2, fastslog Kommissionen først, om de to samarbejdsvillige forhandleres/blandingsproducenters hjemmemarkedssalg af den pågældende vare til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om den samlede mængde af dette salg udgjorde mindst 5 % af det samlede eksportsalg til Unionen i UP.

(66) Da salgsmængden af samme vare på hjemmemarkedet var tilstrækkelig, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den pris, som uafhængige kunder i USA betalte eller skulle betale til de to omtalte forhandlere/blandingsproducenter.

3.3. **Eksportpris**

(67) De samarbejdsvillige forhandlere/blandingsproducenter indsendte data, som gjorde det muligt at fastsætte en eksportpris på grundlag af de priser, der faktisk er betalt eller skal betales, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8. For de transaktioner, hvor importen til Unionen skete gennem en forretningsmæssigt forbunden forhandler, blev eksportprisen fastsat på grundlag af prisen for denne forretningsmæssigt forbundne forhandlers første videresalg til uafhængige kunder i Unionen, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 9.

(68) For så vidt angår salget gennem den forretningsmæssigt forbundne forhandler i Schweiz blev salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) samt fortjeneste ikke trukket fra eksportprisen, idet disse poster ikke blev betragtet som omkostninger mellem import og videresalg i Unionen. Undersøgelsen viste, at den forretningsmæssigt forbundne forhandlers hovedaktivitet bestod af likviditetsstyring for »sukkerenheden«, som biobrændstoffer hører ind under, og hedging mod de risici, der udgør en naturlig del af forretninger i landbrugssektoren, ved at indgå derivataftaler både OTC og på organiserede finansielle markeder.

(69) Visse amerikanske producenter hævdede, at institutionerne i praksis normalt anvender ekportørens salgspris til den første uafhængige kunde som den eksportpris, der anvendes til dumpingberegninger. I dette tilfælde ville denne pris være de amerikanske producenters salgspris til amerikanske ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere/blandingsproducenter. Men som nævnt i betragtning 62 og 63 eksporterede ingen af de amerikanske bioethanolproducenter den pågældende vare til Unionen, og de havde ikke kendskab til det niveau, som eksportpriserne til Unionen befandt sig på. Derfor kan deres hjemmemarkedspris ikke anvendes, for det er ikke en eksportpris, som betales eller skal betales for den pågældende vare i Unionen. Deres påstand kan derfor ikke godtages.

3.4. **Sammenligning**

(70) Sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris pr. produkttype fastsat for de samarbejdsvillige forhandlere/blandingsproducenter blev foretaget ab fabrik under hensyn til forskelle i faktorer, der påvistes at påvirke priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. En forhandler/blandingsproducent hævdede, at oplysningerne om hjemmemarkedssalg ikke var repræsentative. Da forhandlerne/blandingsproducenterne ikke indgav oplysninger om hele hjemmemarkedssalget, er beregningen baseret på oplysningerne i spørgeskemaet og fra kontrolbesøget.

(71) En forhandler/blandingsproducent hævdede, at beregningen af salgsprisen på hjemmemarkedet bør baseres på oplysninger om spotmarkedet fra NYMEX. Kommissionen er af den opfattelse, at kontrollerede data fra de to forhandlere/blandingsproducenter er mere troværdige.

(72) Derfor blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle i forbindelse med transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger i det omfang, det var muligt og berettiget.

(73) Den pågældende vare og samme vare har det særlige kendetegn, at forhandlerne/blandingsproducenterne modtog støtte, hovedsagelig i form af punktafgiftsfritagelser i UP i forbindelse med salg af bioethanolblandinger. Den metode, som anvendes til at fastsætte den normale værdi og eksportprisen, tager i fuldt omfang højde for nævnte forhandleres/blandingsproducenters faktiske salgspriser på hjemmemarkedet og ved eksport. Ved en sammenligning af forhandlernes/blandingsproducenternes salg på det amerikanske marked og forhandlernes/blandingsproducenternes eksportpriser til Unionen med det formål at beregne dumpingniveauet for den pågældende vare fjernes derfor den eventuelle indvirkning, som støtten kan have haft på priserne, for støtten påvirkede i samme grad både salget på hjemmemarkedet og eksportsalget i UP. En forhandler/blandingsproducent hævdede, at virksomheden ikke havde modtaget støtte ved salg på hjemmemarkedet. Virksomheden har dog ikke fremlagt dokumentation for denne påstand; det er endvidere vanskeligt at forene denne påstand med oplysninger fra de amerikanske myndigheder om brugen af denne støtte.

3.5. **Dumping**

(74) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11, sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare. På grundlag af denne sammenligning kunne det konstateres, at de samarbejdsvillige, ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere/blandingsproducenter har været involveret i dumping.

(75) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen på 9,5 % blev beregnet på grundlag af de samarbejdsvillige forhandleres/blandingsproducenters samlede data og svarer til den landsdækkende dumpingmargen for USA.

(76) Visse af de stikprøveudvalgte amerikanske producenter hævdede, at de forventede at opnå en individuel toldmargen i tilfælde af endelige antidumpingforanstaltninger. I lyset af indholdet i betragtning 6-16 og begrundelserne i betragtning 60-64 kan dette krav ikke accepteres, da undersøgelsen bekræftede, at det for så vidt angår disse erhvervsdrivende, navnlig fordi de ikke eksporterede til Unionen i UP, ikke var muligt at spore deres varer ved eksport til Unionen, og at de normalt hverken havde kendskab til eksporttidspunktet eller til den pris, som EU-importørerne betalte eller skulle betale, og derfor var det ikke muligt at beregne en troværdig eksportpris og dumpingmargen for disse producenter.

(77) Visse producenter anmodede om yderligere oplysninger om dumpingberegningerne for de to samarbejdsvillige forhandlere/blandingsproducenter. Men det bør for det første tages i betragtning, at de ønskede oplysninger indeholder forretningshemmeligheder og derfor ikke kan videregives til andre end den berørte part. For det andet er det almindelig praksis i institutionerne at oplyse om den generelle metode, som anvendes til at fastlægge dumping for alle parter, hvor individuelle oplysninger ikke indgår i beregningerne. Denne metode er beskrevet i det dokument med generelle oplysninger, som er sendt til alle parter.

4. **SKADE**

4.1. **EU-produktion og EU-erhvervsgren**

(78) EU-produktionen blev fastlagt på grundlag af en markedsrapport, som klageren indgav i forbindelse med undersøgelsen. Den samlede EU-produktion af samme vare i henhold til denne rapport blev sammenlignet med oplysningerne fra de 17 samarbejdsvillige EU-producenter. Der kunne konstateres en beskeden forskel på ca. 5 % mellem de to sæt data. Det skyldes, at nogle relativt små, ikke samarbejdsvillige EU-producenter ikke indgav oplysninger om deres produktion. På dette grundlag blev den samlede EU-produktion anslået til 3,42 millioner ton i UP. De EU-producenter, der tegnede sig for den samlede EU-produktion, udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, og betegnes derfor som »EU-erhvervsgrenen«.

4.2. **EU-forbruget**

(79) EU-forbruget blev beregnet på grundlag af EU-erhvervsgrenens samlede EU-produktion plus importmængden fra tredjelande, fastsat på grundlag af de bedste tilgængelige statistikker, mens EU-erhvervsgrenens lagerændringer og eksport, som indberettet af EU-erhvervsgrenen, blev trukket fra. Visse parter hævdede, at de statistikker, der blev anvendt til at beregne forbruget, ikke var fuldstændige, fordi der ikke blev taget højde for en væsentlig import af bioethanal fra andre tredjelande, navnlig i UP. De mente også, at Kommissionen havde overvurderet importmængden fra USA, og at tallene for forbrug og markedsandel derfor ikke var pålidelige.

(80) Disse påstande blev analyseret og krydstjekket med de forhåndenværende oplysninger. Med hensyn til importen fra andre lande fremlagde parterne ingen form for dokumentation for importmængderne af den pågældende vare. Importen fra andre lande blev dog taget i betragtning i forbindelse med skønnet over importen. For så vidt angår importmængden fra USA blev der fundet en skrivefejl i skønnet over importen fra USA i UP. Derfor er importmængden vurderet på ny og tilpasset i nødvendigt omfang. Det har dog ingen indvirkning på konklusionerne i forbindelse med vurderingerne af skade og årsagssammenhæng.

(81) For så vidt angår importen af den pågældende vare bør det understreges, at der ikke findes specifikke toldkoder i den kombinerede nomenklatur for den pågældende vare.

Endvidere omfatter de koder i den kombinerede nomenklatur, hvorunder den pågældende vare kan angives til toldmyndighederne, andre varer ud over den pågældende vare.

(82) For så vidt angår importen af bioethanolblandinger har de kontrollerede spørgeskemabesvarelser fra de ikke forretningsmæssigt forbundne importører vist, at hovedparten af importen blev angivet til toldmyndighederne under Taric-kode 3824 90 97 99. Oplysninger om importmængden kan dog ikke indhentes direkte fra Eurostat, fordi denne Taric-kode omfatter forskellige kemiske varer ud over den pågældende vare.

(83) Med hensyn til den import, som blev angivet under kode 2207 10 00 og 2207 20 00 i den kombinerede nomenklatur, var det ikke muligt at skelne mellem den pågældende vare og andre varer, som ikke var omfattet af undersøgelsen, på grund af manglende oplysninger om den importerede vare.

(84) Da det ikke var muligt at indhente fuldstændige oplysninger om importen fra Eurostat, blev det derfor besluttet også at anvende andre oplysningskilder til at fastlægge importen af den pågældende vare til EU-markedet.

(85) For at opnå det bedste skøn over importen af den pågældende vare med oprindelse i USA blev det besluttet, at statistikkerne fra US International Trade Commission (ITC) ville tilvejebringe det mest troværdige grundlag. De indberettede eksportmængder svarer til US-toldkode 2207 10 60 og 2207 20 00.

(86) Der blev for at fastlægge den amerikanske import til EU-markedet anlagt en rimelig tilgang til vurdering af denne import, og der blev taget højde for alle de mængder, som US International Trade Commission havde indberettet.

(87) Skønnet over importen til Unionen med oprindelse i Brasilien blev baseret på følgende informationskilder: rapporter fra Renewable Fuels Agency i Det Forenede Kongerige vedrørende importen til Det Forenede Kongerige; uddrag af toldmyndighedernes detaljerede importdatabaser fra Nederlandene, Sverige og Finland og fra Eurostat. For så vidt angår Nederlandene, Sverige og Finland blev importmængden anslået på grundlag af importør- og eksportørnavne og produktbeskrivelsen, hvis den forelå. Der blev anlagt en forsigtig tilgang til vurdering af denne import. Alle de indberettede mængder blev taget i betragtning i forbindelse med beregningen af importen.

(88) Endelig blev Eurostat også anvendt til at anslå restimporten til Unionen for andre medlemsstater end dem, der er nævnt i betragtning 87. Importmængderne blev justeret på grundlag af procentsatsen for den mængde bioethanol, der anvendes som brændstof i Unionen. Kilden til denne justering findes i klagen. Procentsatsen stammer fra den årlige opgørelse over ethanol, som Europa-Kommissionen offentliggør [1]. Den mængde bioethanol, der anvendes som brændstof i Unionen, udgjorde 54 % i 2008, 66 % i 2009 og 68 % i 2010. For så vidt angår UP blev procentsatsen for 2010 anvendt til at anslå den relevante import i UP.

(89) Eurostat og uddragene af toldmyndighedernes detaljerede importdatabaser fra Nederlandene, Sverige og Finland blev anvendt som informationskilder til at anslå import med anden oprindelse. Den samme metodologi blev anvendt til at beregne importen fra Brasilien.

(90) Uddraget af toldmyndighedernes detaljerede importdatabaser fra Nederlandene, Sverige og Finland blev anvendt som informationskilde til at beregne den gennemsnitlige cif-enhedspris ved import fra USA og Brasilien. Og for så vidt angår USA blev der også anvendt data fra det kontrollerede spørgeskema til ikke forretningsmæssigt forbundne importører. For så vidt angår USA blev de gennemsnitlige cif-priser for 2008 og 2009 anslået på grundlag af den gennemsnitlige pris, som ITC i USA havde indberettet for disse år, udtrykt i forhold til den gennemsnitlige cif-enhedspris opnået i 2010.

(91) Lagerændringerne blev beregnet på grundlag af de oplysninger fra EU-erhvervsgrenen, som klageren havde indgivet.

(92) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

	2008	2009	2010	UP
Samlet EU-produktion (i ton) (A)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Samlet import fra tredjelande, herunder det pågældende land (i ton) (B)	1 252 705	1 130 703	859 605	1 031 226
EU-erhvervsgrenens samlede eksport til ikke-EU-lande (i ton) (C)	26 263	41 023	53 085	59 633

[1] EUT C 225 af 18.9.2009, s. 13, EUT C 176 af 2.7.2010, s. 6, EUT C 236 af 12.8.2011, s. 16.

	2008	2009	2010	UP
Lagerændringer ([1]) (i ton) (C)	0	4 730	– 8 415	– 5 458
EU-forbrug (i ton)	3 379 559	3 882 897	4 089 600	4 366 554
Indeks: 2008 = 100	100	115	121	129

Kilde: (A) markedsrapport, (B) Eurostat, US International Trade Commission, Renewable Fuels Agency i Det Forenede Kongerige og uddrag af toldmyndighedernes importdatabase fra Nederlandene, Sverige og Finland; (C) klage, spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudvalgte EU-producenter, oplysninger om EU-erhvervsgrenen indgivet i klagen.

([1]) Det antages, at der ikke var tale om lagerændringer i 2008.

(93) EU-forbruget steg betydeligt i den betragtede periode, dvs. med 29 %. Stigningen skyldes til dels, at direktivet om vedvarende energi, som opstiller mål for væksten i forbruget af vedvarende energi, blev gennemført i medlemsstaterne.

4.3. **Importen til Unionen fra det pågældende land**

4.3.1. *Importmængde, markedsandel og pris for importen fra det pågældende land*

(94) Med hensyn til mængde, markedsandel og pris udviklede importen til Unionen fra USA sig i den betragtede periode som følger:

	2008	2009	2010	UP
Importmængde fra USA (i ton) (A)	63 406	53 332	348 868	686 185
Indeks: 2008 = 100	100	84	550	1 082
Markedsandel (%)	1,9	1,4	8,5	15,7
Indeks: 2008 = 100	100	73	454	837
Gennemsnitlig pris (EUR/ton) (B)	590,6	552,5	542,5	626,7
Indeks: 2008 = 100	100	94	92	106

Kilde: (A) eksportmængde angivet af US International Trade Commission, (B) uddrag af toldmyndighedernes importdatabase fra Nederlandene, Sverige og Finland og en kontrolleret spørgeskemabesvarelse fra ikke forretningsmæssigt forbundne importører.

(95) Mængdemæssigt steg importen fra USA betydeligt fra 63 406 ton til 686 185 ton i den betragtede periode. US-eksportørernes markedsandel i Unionen steg også betydeligt fra 1,9 % til 15,7 % i denne periode.

(96) Selv om de amerikanske importpriser steg med 6 % i gennemsnit i den betragtede periode, lå de amerikanske eksportørers priser konsekvent lavere end EU-producenternes gennemsnitspriser, jf. betragtning 117. De amerikanske eksportørers systematiske prisunderbud er forklaringen på den betydelige stigning i markedsandelen, som de opnåede i den betragtede periode.

4.3.2. *Prisunderbud forårsaget af import fra det pågældende land*

(97) For at kunne vurdere et eventuelt prisunderbud i UP blev de vejede gennemsnitlige priser for hver varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for hver varetype ved de amerikanske eksportørers salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis. For at muliggøre en fair prissammenligning blev US-prisen justeret i passende omfang for gældende told og omkostninger efter import.

(98) Sammenligningen fremviste et konsekvent prisunderbud, udtrykt i procent af de stikprøveudvalgte EU-producenters salgspriser i undersøgelsesperioden, på i gennemsnit 5,6 %. Prisunderbuddet er udtryk for det pristryk, som importen fra det pågældende land udøvede på EU-markedet, navnlig i UP.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Indledende bemærkninger*

(99) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der kunne have indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(100) Skadesanalysen er for så vidt angår makroøkonomiske data, f.eks. produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet og dumpingmargenens størrelse, baseret på oplysningerne fra ePURE om EU-erhvervsgrenen som helhed.

(101) Skadesanalysen er for så vidt angår mikroøkonomiske data, f.eks. priser, rentabilitet, likviditet, investering, investeringsafkast, evne til at tilvejebringe kapital, lønninger og lagerbeholdninger, udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som de stikprøveudvalgte EU-producenter har indgivet gennem de kontrollerede spørgeskemabesvarelser.

(102) I Unionen befinder bioethanolindustrien sig stadig i opstartsfasen. Nogle virksomheder har for nylig investeret i nye produktionsfaciliteter eller har udvidet eksisterende kapaciteter for at dække den stigende efterspørgsel i Unionen. Det forhold, at nye producenter påbegyndte produktion i den betragtede periode, førte til en positiv udvikling af indikatorer som f.eks. produktion, produktionskapacitet, salgsmængde og beskæftigelse.

(103) Undersøgelsen viste også, at denne type industrier har brug for en vis tid, mellem to og tre år fra opstartstidspunktet, til at nå op på et normalt produktionsniveau.

4.4.2. *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse*

	2008	2009	2010	UP
Produktionsmængde (i ton)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Indeks: 2008 = 100	100	130	152	157
Produktionskapacitet (i ton)	3 443 766	3 992 640	4 670 076	4 734 915
Indeks: 2008 = 100	100	116	136	137
Kapacitets-udnyttelse (%)	63	70	70	72
Indeks: 2008 = 100	100	112	112	114

Kilde: baseret på data fra EU-erhvervsgrenen indgivet af klageren

(104) Som følge af direktivet om vedvarende energi steg EU-produktionen betydeligt i den betragtede periode, dvs. med ca. 57 %. Fra 2008 til 2010 steg EU-produktionen med 36 %, men derefter aftog væksten betydeligt og lå kun på 3,5 % i UP sammenlignet med 2010.

(105) Produktionskapaciteten steg med 37 % i den betragtede periode og fulgte nogenlunde det samme mønster som produktionen.

(106) Kapacitetsudnyttelsen steg med 14 % i den betragtede periode, og stigningen fandt sted i begyndelsen af den betragtede periode. Visse EU-producenter befandt sig i opstartsfasen i 2009, og derfor forventedes det, at kapacitetsudnyttelsen ville være steget yderligere, idet producenter normalt har behov for to til tre år fra opstarten til at nå op på et normalt produktionsniveau, jf. betragtning 103. Det har dog ikke været tilfældet.

(107) Undersøgelsen bekræftede således, at flere virksomheder i Unionen begyndte at producere i begyndelsen eller i løbet af den betragtede periode i forventning om offentliggørelse af direktivet om vedvarende energi. Det medførte en positiv udvikling, navnlig for så vidt angår skadesfaktorerne, især i perioden indtil 2010. Men situationen på EU-markedet ændrede sig i takt med den kraftige stigning i dumpingimporten fra USA i 2010, og den forventede vækst i aktiviteten i UP fandt ikke sted.

4.4.3. *Salgsmængde og markedsandel*

	2008	2009	2010	UP
Salgsmængde (i ton)	2 035 367	2 650 526	3 117 410	3 229 326
Indeks: 2008 = 100	100	130	152	159
Markedsandel (%)	60,2	68,3	76,2	74,0
Indeks: 2008 = 100	100	113	126	122

Kilde: baseret på data fra EU-erhvervsgrenen indgivet af klageren

(108) EU-erhvervsgrenens salgsmængde steg med 59 % og markedsandelen med 13,8 procentpoint i den betragtede periode. Salgsmængden steg jævnt mellem 2008 og 2010, men mellem 2010 og UP steg salgsmængden mindre end forbruget, som øgedes med 6,8 % i den periode.

(109) På samme måde steg EU-erhvervsgrenens markedsandel indtil 2010 og faldt derefter i UP. I perioden mellem 2010 og UP faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 2,2 procentpoint, mens importen fra USA næsten fordoblede sin markedsandel med en forøgelse på 7,2 procentpoint.

4.4.4. *Vækst*

(110) EU-forbruget steg betydeligt i den betragtede periode, dvs. med 29,2 %. Selv om salgsmængden og markedsandelen også steg i denne periode, drog EU-erhvervsgrenen ikke i fuldt omfang fordel af denne stigning i forbruget, navnlig fra 2010. Fra 2010 og indtil UP aftog stigningen i EU-erhvervsgrenens salgsmængde, og markedsandelen faldt i forhold til de forudgående år.

(111) Nogle parter hævdede, at vækstmønstret i visse indikatorer i den betragtede periode, ikke afspejler situationen i en skadet erhvervsgren. Men som nævnt viste undersøgelsen, at nedgangen i EU-erhvervsgrenens vækst i 2010 og i UP faldt sammen med en kraftig stigning i lavprisdumpingimporten fra USA.

4.4.5. *Beskæftigelse og produktivitet*

	2008	2009	2010	IP
Antal ansatte	2 331	2 419	2 523	2 552
Indeks: 2008 = 100	100	104	108	109
Produktivitet (enhed/ansat)	924	1 157	1 298	1 328
Indeks: 2008 = 100	100	125	141	144

Kilde: baseret på data fra EU-erhvervsgrenen indgivet af klageren.

(112) Beskæftigelsen steg med 9 % i den betragtede periode. Den steg, nærmere betegnet, med 8 % fra 2008 til 2010, men steg kun marginalt med 1 % i UP. Denne udvikling afspejler tendensen for så vidt angår kapacitet og produktion i Unionen.

(113) EU-erhvervsgrenens produktivitet blev målt som den årlige produktion pr. ansat. Den steg betydeligt i den betragtede periode, dvs. med 44 %, og afspejler læringseffekten og effektivitetsstigningen i og efter opstartsfasen.

4.4.6. *Den faktiske dumpingmargens størrelse*

(114) I betragtning af mængden af, markedsandelen for og priserne på det pågældende lands dumpingimport kan virkningen på EU-erhvervsgrenen af de dumpingmargener, der blev konstateret i UP, ikke anses for ubetydelig.

4.4.7. *Genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping*

(115) Dette spørgsmål er ikke relevant i denne forbindelse, da der ikke findes virkninger af tidligere dumping.

4.4.8. *EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspriser*

	2008	2009	2010	UP
Enhedspris (EUR)	702,59	634,88	657,41	768,59
Indeks: 2008 = 100	100	90	94	109

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra stikprøveudvalgte EU-producenter.

(116) EU-erhvervsgrenens priser steg samlet set med 9 % i løbet af den betragtede periode. De faldt i 2009 sammenlignet med 2008, men steg derefter jævnt indtil udgangen af UP. Men undersøgelsen viste, at prisstigningerne ikke var tilstrækkelige til at dække EU-erhvervsgrenens omkostninger. Forskellen mellem salgspriserne og omkostningerne øgedes yderligere, navnlig i UP. Det skete samtidig med den øgede tilstedeværelse af lavprisdumpingimport fra USA på EU-markedet.

(117) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenens priser forblev højere (indtil 23 %) end priserne på dumpingimporten fra USA i den betragtede periode.

4.4.9. *Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at tilvejebringe kapital*

	2008	2009	2010	UP
Nettofortjeneste før skat (i EUR)	– 33 305 225	1 343 823	– 33 932 738	– 82 070 168
Indeks: 2008= – 100	– 100	4	– 102	– 246

	2008	2009	2010	UP
Rentabilitet ved EU-salget (% af nettosalget)	– 11,65	0,33	– 5,72	– 9,74
Indeks: 2008= – 100	– 100	3	– 49	– 84
Likviditet (i EUR)	– 2 528 061	34 783 260	48 733 697	36 832 646
Indeks: 2008= – 100	– 100	1 376	1 928	1 457
Likviditet i % af EU-salget til ikke forretningsmæssigt forbundne parter	– 0,9	8,7	8,2	4,4
Indeks: 2008= – 100	– 100	980	930	494
Investeringer (i EUR)	330 441 830	86 279 988	38 710 739	23 018 175
Indeks: 2008 = 100	100	26	12	7
Investeringsafkast (%)	– 10	2	– 88	– 357
Indeks: 2008 = 100	– 100	15	– 870	– 3 538

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra stikprøveudvalgte EU-producenter.

(118) EU-erhvervsgrenens rentabilitet blev beregnet både i absolutte beløb (nettofortjenesten før skat) og udtrykt som nettofortjenesten eller –tabet før skat i procent af omsætningen ved salg af samme vare. EU-erhvervsgrenens rentabilitet var negativ i den betragtede periode, dog ikke i 2009, da det lykkedes for de stikprøveudvalgte virksomheder at opnå balance.

(119) Investeringsafkastet fulgte et lignende mønster, men lå langt under det afkast, som var nødvendigt, for at EU-erhvervsgrenen kunne overleve.

(120) Likviditeten var negativ i 2008, men forbedredes i 2009 og 2010. I UP begyndte likviditeten dog at falde igen og afspejlede dermed en forringelse af EU-erhvervsgrenens evne til selv at finansiere sine aktiviteter.

(121) Udviklingen i rentabiliteten, likviditeten og investeringsafkastet i den betragtede periode begrænsede EU-erhvervsgrenens evne til at investere i sine aktiviteter og underminerede dens udvikling, hvilket tydeligt fremgår af en nedgang på 93 % i investeringerne i denne periode.

4.4.10. *Lønninger*

	2008	2009	2010	UP
Lønninger (i EUR)	45 066 253	57 253 228	68 711 959	76 030 008
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	75 691	81 233	88 638	99 646
Indeks: 2008 = 100	100	107	117	132

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra stikprøveudvalgte EU-producenter.

(122) Lønningerne steg med 32 % i den betragtede periode og afspejler produktivitetsgevinster blandt de ansatte.

4.4.11. *Lagerbeholdninger*

	2008	2009	2010	UP
Slutlagre (i ton)	34 585	24 022	38 649	31 408
Indeks: 2008 = 100	100	69	112	91
Lagre i forhold til produktion (%)	8,3	3,5	3,8	2,5

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenter i stikprøven.

(123) Lagerbeholdningerne faldt en anelse i den betragtede periode.

4.5. **Konklusion om skade**

(124) Undersøgelsen har vist, at den kraftige stigning i lavprisdumpingimporten på EU-markedet fandt sted i 2010, navnlig i UP. I den periode udviste visse skadesindikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenens økonomiske situation en forbedring, men væksten lå ikke på linje med stigningen i forbruget i den betragtede periode, og forbedringerne var derfor ikke tilstrækkelige til at give EU-erhvervsgrenen mulighed for at udvikle sine aktiviteter.

(125) Som det er normalt i forbindelse med nye aktiviteter i vækst, udviste visse indikatorer, f.eks. salgsmængde, produktion og udnyttelseskapacitet, en positiv tendens i den betragtede periode. Forklaringen er den, at nye EU-producenter kom ind på markedet i den pågældende periode. Men undersøgelsen viste, at situationen på EU-markedet fra 2010, da den kraftige stigning i lavprisimporten fandt sted, ikke gav EU-producenterne mulighed for at nå op på et aktivitets- og prisniveau, der var tilstrækkeligt til at udvide og opretholde de betydelige investeringer, der blev gjort i den betragtede periode.

(126) Det kunne konstateres, at lavprisimporten konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser. På grund af prisniveauet kunne erhvervsgrenen ikke dække sine omkostninger og tilvejebringe den likviditet og den fortjeneste, der skulle til for at udvikle aktiviteterne.

(127) Skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, f.eks. rentabilitet, likviditet og investeringsafkast, forringedes eller forblev langt under det normale niveau. Det påvirkede i alvorlig grad EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital og foretage yderligere investeringer i sine aktiviteter.

(128) I lyset af ovenstående blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i UP, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. **Indledning**

(129) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5 og 6, blev det undersøgt, om dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade; andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig kunne forvolde EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at eventuel skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt dumpingimporten.

5.2. **Dumpingimportens virkninger**

(130) Som omhandlet ovenfor voksede EU-forbruget væsentligt med 29,2 % i den betragtede periode. Dumpingimporten fra det pågældende land steg imidlertid betydeligt i mængde, dvs. fra en andel på 1,9 % af EU-markedet ved begyndelsen af den betragtede periode til 15,7 % i UP. Det medførte klart et pres på EU-erhvervsgrenen især fra 2010 til slutningen af UP, da denne import mere end fordobledes. Fra 2010 og især i UP befandt der sig store mængder lavprisimport fra USA på EU-markedet, som underbød EU-erhvervsgrenens priser. Denne situation forhindrede erhvervsgrenen i at udvikle sig i UP som forventet.

(131) Nogle parter har indvendt, at EU-erhvervsgrenens situation forbedredes netop fra 2010 til UP, og at den var sammenfaldende med fordoblingen af importen fra USA. Som anført i betragtning 102 og 107 førte det forhold, at mange EU-producenter begyndte at komme ind på markedet i den betragtede periode, til positive tendenser inden for visse skadesfaktorer, f.eks. produktion og salgsmængde. EU-erhvervsgrenen mistede imidlertid markedsandel i UP sammenlignet med 2010, mens EU-markedet samtidig oplevede den største stigning i dumpingimporten fra USA. Eksistensen af prisunderbud og pristryk førte til forværringen af EU-erhvervsgrenens overordnede finansielle situation, især med hensyn til rentabiliteten.

(132) Lavprisimporten har således spillet en betydelig rolle i forbindelse med den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt i UP.

5.3. **Andre faktorers indvirkning**

(133) Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som kan have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev undersøgt for at sikre, at eventuel skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt dumpingimporten: importen fra andre lande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, virkningen af den økonomiske krise og andre faktorer, som f.eks. udsving i råmaterialepriserne, efterspørgslens udvikling og de påståede interne problemer hos virksomhederne i EU-erhvervsgrenen.

5.3.1. *Import fra andre lande (Brasilien)*

(134) Ifølge tilgængelige oplysninger var der bortset fra Brasilien ikke andre lande, der eksporterede den pågældende

vare til Unionen i betydelige mængder i den betragtede periode. Med hensyn til priser er de brasilianske importpriser forblevet et godt stykke under EU-producenternes priser. Dog har importen fra Brasilien klart vist en faldende tendens i mængde (-81 %) og markedsandel (-25,8 %) i den betragtede periode. Da importmængden blev reduceret til et så lavt niveau i UP, kan den følgelig ikke anses for at have brudt årsagssammenhængen mellem lavprisimport fra USA og skaden for EU-erhvervsgrenen i UP.

	2008	2009	2010	UP
Importmængden fra Brasilien (i ton)	1 022 980	884 020	396 249	195 342
Indeks: 2008 = 100	100	86	39	19
Markedsandel for importen fra Brasilien (%)	30,3	22,8	9,7	4,5
Den gennemsnitlige (Cif-enhedspris (EUR/pr. importeret ton)	560,8	496,2	580,8	622,4
Indeks: 2008 = 100	100	88	104	111

Kilde: Eurostat, the UK Renewable Fuels Agency, toldmyndighedernes importdatabase fra Nederlandene, Sverige, Finland og klageren.

(135) En række parter hævdede, at importen fra Brasilien lå over bagatelgrænsen i hele den betragtede periode, og at den fandt sted til dumpingpriser på EU-markedet. De fremførte desuden, at importen fra USA kun erstattede den markedsandel, som var til overs efter den brasilianske import. Importen fra USA kan derfor ikke påstås at være årsagen til EU-erhvervsgrenens væsentlige skade.

(136) Som forklaret ovenfor faldt den brasilianske import betydeligt i den betragtede periode. Markedsandelen faldt fra 30,3 % til 4,5 % på et tidspunkt, hvor forbruget steg betydeligt. I betragtning af de brasilianske eksportørers prisniveau på EU-markedet kan det ikke udelukkes, at tilstedeværelsen af brasiliansk bioethanol i en vis grad bidrog til EU-erhvervsgrenens skade. Det er imidlertid opfattelsen, at denne import blev reduceret til et sådant niveau i UP, at den ikke kan anses for at være en væsentlig årsag til denne skade. Faktisk steg dumpingimporten fra USA mere end 330 000 ton i perioden mellem 2010 og UP, hvorimod importen fra Brasilien faldt med ca. 200 000 ton. Det er således opfattelsen, at tilstedeværelsen af brasiliansk bioethanol på EU-markedet, især i UP, ikke er af en sådan beskaffenhed, at den bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra USA og den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen i den periode.

5.3.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

	2008	2009	2010	UP
Eksportsalg (i ton)	26 263	41 023	53 085	59 633

Kilde: Klagen og spørgeskemabesvarelser fra stikprøveudvalgte EU-producenter.

(137) Det fremgik af undersøgelsen, at mindre mængder af bioethanol blev eksporteret af EU-erhvervsgrenen i UP til priser, der stort set lå over EU-markedets priser. Derfor konkluderedes det, at eksportresultatet ikke er en faktor, som har brudt årsagssammenhængen mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra det pågældende land.

5.3.3. *Virkningen af den økonomiske krise*

(138) Det blev ikke konstateret, at den økonomiske krise havde haft en negativ virkning på EU-erhvervsgrenen. Forbruget af bioethanol i Unionen oplevede sin største stigning i 2009, det år som generelt opfattes som det værste år i den økonomiske krise. I samme periode steg også EU-producenternes produktion og salg.

(139) Ud fra ovenstående er det opfattelsen, at den økonomiske krise ikke har brudt årsagssammenhængen mellem lavprisimporten fra det pågældende land og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenens har lidt.

5.3.4. *Andre faktorer*

(140) Parterne har også nævnt andre faktorer, som kunne have brudt årsagssammenhængen som f.eks. udsving i råmaterialepriserne, efterspørgslens udvikling, som var lavere end ventet, lovgivningsrammer i Unionen, som angiveligt er til ulempe for EU-producenterne, og visse påståede interne problemer hos EU-producenterne.

(141) Med hensyn til udsving i råmaterialepriserne blev det konstateret, at både priserne på majs og hvede var volatile i den betragtede periode. Det fremgik af undersøgelsen, at de fleste producenter imidlertid sikrer sig mod denne risiko gennem en særlig prisfastsættelsesmekanisme med deres leverandører eller via finansmarkederne. Deraf følger, at råmaterialepriserne i anden halvdel af UP

var mere eller mindre identiske, selv om disse priser var forskellige især fra 2008 til 2010, da prisen på majs var lavere end prisen på hvede. Det viser, at prisforskelle reduceres til et minimum, og at de ikke er af varig art.

(142) Nogle parter har hævdet, at gennemførelsen af direktivet om vedvarende energi i medlemsstaterne har været for langsom, og at forbruget sakkede agterud i forhold til de mål, som nævnte direktiv havde fastsat. Men selv om de oprindelige mål ikke blev nået fuldt ud i den betragtede periode, er det en positiv faktor, at forbruget er vokset betydeligt, nemlig med 29,2 % i den periode, og det kan ikke tilsidesættes i analysen. Under alle omstændigheder kan den påståede langsomme gennemførelse af direktivet om vedvarende energi ikke berettige tilstedeværelsen af de store mængder lavprisdumpingimport på EU-markedet, som underbød EU-erhvervsgrenens priser og forvoldte skade for denne erhvervsgren. Derfor afvises denne påstand.

(143) Parterne har også fremført, at EU-erhvervsgrenen alene ikke kunne efterkomme EU's efterspørgsel som følge af en lovgivningsmæssig usikkerhed, og at certificeringssystemet er meget langsomt og dermed undergraver de fordele, der findes for de certificerede EU-producenter. Nogle parter har endelig fremført, at det forhold, at mange EU-producenter havde interne problemer i den betragtede periode, forklarer enhver skade, de led. Disse påstande var imidlertid ikke dokumenteret, og undersøgelsen bekræftede ikke, at disse påstande var rigtige. Det bør dog påpeges, at det fremgik af undersøgelsen, at ethvert påstået lavt niveau med hensyn til EU-produktionen hovedsageligt var berettiget på grund af et lavt niveau for salgspriserne på EU-markedet, der generelt var påvirket af den kraftige stigning i lavprisimporten fra USA, som underbød EU-producenternes priser, især i UP. Tilsyneladende havde EU-producenterne ikke andet valg end at stoppe produktionen, da priserne ikke engang kunne dække omkostningerne til råmaterialer især i UP. Følgelig er de ovennævnte udokumenterede påstande ikke af en sådan beskaffenhed, at de bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen i UP.

(144) Det konkluderes således, at alle de ovennævnte faktorer ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen led, og dumpingimporten fra USA.

(145) Parterne nævner til sidst, at en betragtelig mængde import blev angivet under KN-kode 3824 i UP, hvilket medførte en lav told. Efter udgangen af UP blev denne told sat op. Parterne er af den opfattelse, at skaden forvoldtes af den lave told og ikke af dumpingen. I den forbindelse skal det tilføjes, at tolden kan ændre sig til enhver tid, og denne påstand kan derfor ikke sætte spørgsmål ved, om der opstod skade i undersøgelsesperioden.

5.4. **Konklusion om årsagssammenhæng**

(146) Ovenstående analyse har vist, at der i den betragtede periode var en kraftig stigning i mængder og markedsandele for importen fra det pågældende land til lave priser. Dertil kommer, at det blev konstateret, at priserne på denne import underbød EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet.

(147) Denne stigning i mængde og markedsandel i forbindelse med lavprisimporten fra det pågældende land faldt sammen med en generel og løbende stigning i forbruget i Unionen og også med negative resultater hos EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode. Eksportørerne fra det pågældende land havde held til at øge deres markedsandel ved systematisk at underbyde EU-erhvervsgrenens priser. Samtidig var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at nå bæredygtige og positive rentabilitetsniveauer til trods for deres aktivitetsforøgelse.

(148) Undersøgelsen af de andre kendte faktorer, som kunne have forårsaget skade for EU-erhvervsgrenen, afslørede, at disse faktorer ikke synes at være af en sådan beskaffenhed, at de bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra det pågældende land og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(149) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der blev behørigt skelnet mellem virkningerne af alle de kendte faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af dumpingimporten, konkluderedes det, at dumpingimporten fra USA har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

6. **UNIONENS INTERESSER**

6.1. **Indledende bemærkning**

(150) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blev det undersøgt, om der til trods for konklusionen om skadevoldende dumping fra det pågældende land var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foreløbige antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev analyseret på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

6.2. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(151) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af dumpingimporten fra USA. Uden foranstaltninger til afhjælpning af de handelsforvridende virkninger af denne import forekommer en yderligere forringelse af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation særdeles sandsynlig.

(152) Det forventes, at indførelsen af antidumpingtold vil genoprette effektive handelsvilkår på EU-markedet, således at EU-erhvervsgrenens priser kan afspejle produktionsomkostningerne. Det kan forventes, at indførelsen af foranstaltninger også vil betyde, at EU-erhvervsgrenen kan øge salgsmængden og således genvinde den markedsandel, der blev tabt på grund af dumpingimporten. Dette vil igen have positive virkninger for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation og rentabilitet.

(153) Det blev derfor konkluderet, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i USA ville være i EU-erhvervsgrenens interesse.

6.3. **Importørernes interesser**

(154) To virksomheder besvarede spørgeskemaet for ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen. Der fandt kontrolbesøg sted hos disse samarbejdsvillige importører. For begge virksomheder, hvor der blev aflagt besøg, udgør bioethanolaktiviteten kun en lille del af deres samlede omsætning (under 5 %). Desuden anførte de begge, at de kunne videregive enhver prisstigning til deres kunder, dvs. brugerne.

(155) Ud fra de tilgængelige oplysninger blev det konkluderet, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville få en betydelig negativ virkning på importørerne.

6.4. **Brugernes interesser**

(156) Fire virksomheder besvarede spørgeskemaet for brugerne i Unionen. Der fandt kontrolbesøg sted hos en af disse.

(157) For den virksomhed, hvor der blev aflagt besøg, udgør bioethanolaktiviteten kun en lille del af dens samlede omsætning (under 5 %). Virksomheden har foretaget en konsekvensanalyse med udgangspunkt i en blanding af E5 og beregnet, at en told på 100 EUR pr. m^3 ville medføre en prisstigning på 0,005 EUR pr. liter ved pumpen.

(158) For så vidt angår de andre tre brugere, er det ud fra oplysningerne i deres spørgeskemabesvarelser klart, at virkningen også vil være begrænset. For en virksomhed er den mængde, der er indkøbt i det pågældende land, ret begrænset, og indførelsen af en antidumpingtold ville kun føre til en minimal virkning på dens rentabilitet.

(159) De andre to samarbejdsvillige brugere er forretningsmæssigt forbundet og har angivet, at enhver indførelse af antidumpingtold kan videregives til deres kunder. De gjorde det også klart, at de har tilstrækkelige valgmuligheder med hensyn til forsyningskilder, og at de ikke er afhængige af amerikansk import.

(160) En række parter har påstået, at der ikke er tilstrækkelig kapacitet i Unionen til at efterkomme den samlede efterspørgsel, og at Unionen har brug for importen for at dække sit bioethanolbehov. De kontrollerede tal for kapaciteten viser, at der stadig var uudnyttet kapacitet i Unionen især i betragtning af de lave salgspriser. Følgelig vil EU-producenterne være i stand til at øge deres produktion for at opfylde den stigende efterspørgsel, især når handelsforvridningerne fjernes fra markedet. Endvidere forventes det, at der vil blive bygget nye anlæg, som vil blive taget i brug i den nærmeste fremtid, hvilket reducerer enhver påstået risiko for forsyningsproblemer i Unionen.

(161) I lyset af ovenstående blev det konkluderet, at resultatet af antidumpingforanstaltningerne over for importen af bioethanol med oprindelse i USA ikke ville få en betydelig negativ virkning på brugerne i Unionen.

6.5. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(162) I lyset af ovenstående blev det ud fra de tilgængelige oplysninger om Unionens interesser konkluderet, at der overordnet set ikke er tvingende grunde til ikke at indføre antidumpingforanstaltninger over for importen af bioethanol med oprindelse i USA.

7. **ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

7.1. **Skadestærskel**

(163) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved dumpingimport.

(164) For at fastsætte omfanget af disse foranstaltninger blev dumpingmargenerne taget i betragtning, såvel som den told, der kræves for at bringe den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen til ophør uden dog at overstige den konstaterede dumpingmargen.

(165) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af skadevoldende dumping, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport.

(166) I dette tilfælde blev det i lyset af bemærkningerne, navnlig i betragtning 102 og 103, konkluderet, at målfortjenesten for EU-erhvervsgrenen bør baseres på

den fortjeneste, der blev opnået, da importen fra USA var ubetydelig, dvs. den gennemsnitlige fortjenstmargen før skat hos en af EU-producenterne i stikprøven i 2008 og 2009, en producent, som ikke var i opstartsfasen på det pågældende tidspunkt. Det blev derfor konstateret, at en margen på 6,8 % af omsætningen er rimelig og kunne anses for et passende minimum, som EU-erhvervsgrenen kunne have forventet at opnå under normale handelsforhold uden den skadevoldende dumping i UP.

(167) På dette grundlag blev der beregnet en ikkeskadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen på samme vare. Den ikkeskadevoldende pris blev fastsat ved at justere de salgspriser, der blev krævet af EU-producenterne i stikprøven, med den faktiske fortjeneste eller det faktiske tab i UP og ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen til.

(168) Den nødvendige prisforhøjelse blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning mellem de samarbejdsvillige amerikanske eksportører/producenters vejede gennemsnitlige importpris som fastsat ved beregningen af underbud, og den ikke-skadevoldende pris for de varer, som EU-erhvervsgrenen solgte på EU-markedet i UP. Forskelle som følge af denne sammenligning blev dernæst udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige cif-importværdi.

7.2. **Toldens form og størrelse**

(169) Ud fra ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, indføres en endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare svarende til enten dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. Alle toldsatser bør derfor fastsættes på samme niveau som de konstaterede dumpingmargener.

(170) Der foreslås følgende endelige antidumpingtold:

	Dumping-margen	Skadesmargen	Endelig told
Landsdækkende dumpingmargen	9,5	31,1	9,5

(171) Da antidumpingtolden også vil finde anvendelse på blandinger, der indeholder mere end 10 vægtprocent (v/v) bioethanol, anses det med henblik på medlemsstaternes toldmyndigheders effektive gennemførelse af foranstaltningen for passende at fastsætte tolden som et fast beløb på grundlag af indholdet af ren bioethanol.

(172) Den antidumpingtoldsats, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den udførte undersøgelse. Den afspejler den situation, der konstateredes i løbet af undersøgelsen. Denne landsdækkende toldsats for alle virksomheder finder anvendelse på import af den pågældende vare med oprindelse i USA.

(173) På grund af den formodede dynamiske markedsudvikling i forbindelse med den pågældende vare var det oprindeligt hensigten at begrænse foranstaltningernes varighed til 3 år, men som følge af bemærkninger fra interesserede parter blev dette spørgsmål taget op til fornyet overvejelse. Klagerne hævdede navnlig, at det på indeværende tidspunkt er for tidligt at forvente en større ændring i markedsmønstrene, for overgangen til en ny generation af bioethanol kan meget vel strække sig over lang tid og bør ikke tages i betragtning i forbindelse med dette forslag. På samme måde er det også være for tidligt at forudsige, hvordan resultaterne og virkningerne af visse reguleringsforslag, som nu er til behandling, bliver for alle de erhvervsdrivende på markedet. Efter en nærmere gennemgang af disse argumenter blev det ikke anset for hensigtsmæssigt at afvige fra foranstaltningernes normale gyldighedsperiode, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2. Det hindrer dog ikke eventuelle interesserede parter i at anmode om en fornyet undersøgelsen, hvis omstændighederne berettiger til det, jf. artikel 11, stk. 3.

8. **REGISTRERING**

(174) Klageren har anmodet Kommissionen om at registrere importen af bioethanol med oprindelse i USA. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 6, kan Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere importen, således at der senere kan anvendes foranstaltninger over for denne import fra datoen for registreringen. Importen kan gøres til genstand for registrering efter anmodning fra EU-erhvervsgrenen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Klageren hævdede, at eftersom der blev indført registrering i forbindelse med den parallelle antisubsidieprocedure vedrørende importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater ([1]), var disse betingelser automatisk opfyldt.

(175) Det bør dog understreges, at registreringen i den parallelle antisubsidieprocedure finder sted under helt anderledes omstændigheder. På trods af at der blev konstateret udligningssubsidiering og deraf følgende væsentlig skade for EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden, jf. betragtning 10 i forordning (EU) nr. 771/2012, besluttede Kommissionen ikke at indføre midlertidig udligningstold, da det blev foreløbigt konkluderet, at den vigtigste subsidieordning, der var i kraft i undersøgelsesperioden, var blevet bragt til ophør i den forstand, at den ikke længere medførte en fordel på det tidspunkt, hvor de midlertidige foranstaltninger ville være blevet indført. Der forelå imidlertid dokumentation for, at USA muligvis vil genindføre den vigtigste subsidieordning, der blev konstateret at være udligningsberettiget, i de kommende måneder med tilbagevirkende kraft. I så fald mente

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 771/2012 (EUT L 229 af 24.8.2012, s. 20).

Kommissionen, at den ville have været berettiget til at indføre (og senere opkræve) midlertidig udligningstold under den igangværende undersøgelse. For at bevare Den Europæiske Unions rettigheder under disse særlige omstændigheder besluttede Kommissionen således at pålægge toldmyndighederne at registrere importen. Disse særlige omstændigheder gør sig ikke gældende i forbindelse med denne antidumpingprocedure —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol, kaldet »brændstofethanol«, dvs. ethylalkohol produceret af landbrugsprodukter (opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), denatureret eller ikke denatureret, med undtagelse af varer med et vandindhold på over 0,3 % (m/m) målt i henhold til standard EN 15376, men herunder ethylalkohol produceret af landbrugsprodukter (opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) i blandinger med benzin med et ethylalkoholindhold på over 10 % (v/v) til anvendelse som brændstof, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 og ex 3824 90 97 (Taric-kode 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 51 11, 2710 12 59 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 og 3824 90 97 67) og med oprindelse i Amerikas Forenede Stater.

2. Den endelige antidumpingtold for den i stk. 1 omhandlede vare fastsættes til 62,3 EUR pr. tons netto. Antidumpingtolden finder anvendelse på andelen i varen i vægtprocent af det samlede indhold af ren ethylalkohol fremstillet af landbrugsprodukter (opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) (bioethanolindholdet).

3. De varer, der er beskrevet i stk. 1, er fritaget for den endelige antidumpingtold, hvis de anvendes til andre formål end til brændstof. Fritagelse er betinget af de vilkår, som er anført i de relevante EU-bestemmelser med henblik på toldtilsyn med anvendelsen af sådanne varer (se artikel 291 til 300 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93).

4. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i forordning (EØF) nr. 2454/93, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af de ovenfor anførte beløb, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2013.

På Rådets vegne
S. SHERLOCK
Formand